

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. kolovoza 2016. uputio High Court (Irska) – North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy protiv An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General

(Predmet C-470/16)

(2016/C 428/09)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Irska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy

Tuženici: An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General

Prethodna pitanja

- i. U kontekstu nacionalnog pravnog sustava gdje zakonodavno tijelo nije izričito i konačno odredilo u kojoj fazi postupka odluka može biti pobijana i kada o tome treba odlučivati sud u vezi s posebnim zahtjevom u svakom pojedinom slučaju u skladu sa pravilima običajnog prava, primjenjuje li se pravo na postupak koji „ne smije biti preskup” prema članku 11. stavku 4. Direktive 2011/92/EU ⁽¹⁾ na postupak pred nacionalnim sudom u kojem se odlučuje o tomu je li ta konkretna tužba u pitanju iznesena u pravodobnoj fazi postupka?
- ii. Primjenjuje li se zahtjev da postupak „ne smije biti preskup” prema članku 11. stavku 4. Direktive 2011/92/EU na sve elemente sudskog postupka kojim se preispituju zakonitost (po nacionalnom pravu ili pravu EU-a) odluke, radnje ili propusta prema odredbama o sudjelovanju javnosti direktive ili samo na elemente u takvom pobijanju koji pripadaju pravu EU-a (ili konkretnije, samo na elemente pobijanja u vezi s pitanjima o odredbama sudjelovanja javnosti iz te direktive)?
- iii. Obuhvaća li izraz „odluke, radnje ili propusti” u članku 11. stavku 1. Direktive 2011/92/EU upravne odluke donesene tijekom odlučivanja o zahtjevu za izdavanjem odobrenja za provedbu projekta, bez obzira odlučuje li se takvim upravnim odlukama neopozivo i konačno o zakonskim pravima stranaka?
- iv. Treba li nacionalni sud, kako bi osigurao učinkovitu sudsku zaštitu u područjima obuhvaćenima pravom okoliša EU-a, tumačiti svoje nacionalno pravo na način koji je, u najvećoj mogućoj mjeri, usklađen s ciljevima koji su propisani u članku 9. stavku 3. UN/EZE Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša, potpisane u Aarhusu 25. lipnja 1998., (a) u postupku pobijanja valjanosti postupka izdavanja odobrenja za provedbu projekta koji uključuje projekt od zajedničkog interesa određen u skladu s Uredbom br. 347/2013 ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o smjernicama za transeuropsku energetska infrastrukturu, i/ili (b) u postupku pobijanja valjanosti postupka odobrenja za provedbu projekta gdje razvoj utječe na europsko područje određeno u skladu s Direktivom Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore?
- v. U slučaju pozitivnog odgovora na pitanje pod iv. (a) i/ili (b), sprječava li uvjet da tužitelji moraju „udovoljavati mjerilima iz nacionalnog prava, ako postoje”, to da Konvencija ima izravan učinak, u okolnostima kada su tužitelji ispunili sve uvjete iz nacionalnog prava za podnošenje zahtjeva i/ili su očito ovlašteni podnijeti zahtjev (a) u postupku pobijanja valjanosti postupka izdavanja odobrenja za provedbu projekta koji uključuje projekt od zajedničkog interesa određen u skladu s Uredbom br. 347/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o smjernicama za transeuropsku energetska infrastrukturu, i/ili (b) u postupku pobijanja valjanosti postupka izdavanja odobrenja za provedbu projekta kada razvoj utječe na europsko područje određeno u skladu s Direktivom Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore?

- vi. Mogu li države članice u zakonodavstvu propisati iznimke pravilu da postupci o okolišu ne smiju biti preskupi kada takva iznimka nije propisana Direktivom 2011/92/EU ili UN/EZE Konvencijom o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša, potpisane u Aarhusu 25. lipnja 1998.? i
- vii. Osobito, je li zahtjev nacionalnog prava o postojanju uzročne veze između navodno protupravne radnje ili odluke i štete za okoliš kao uvjet za primjenu nacionalnog zakonodavstva, kojim se primjenjuje članak 9. stavak 4. UN/EZE Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša, potpisane u Aarhusu 25. lipnja 1998. radi osiguranja da postupci koji se odnose na okoliš ne smiju biti preskupi, u skladu s Konvencijom?

- (¹) Direktiva 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL L 26., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.)
- (²) Uredba (EU) br. 347/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o smjernicama za transeuropsku energetska infrastrukturu te stavljanju izvan snage Odluke br. 1364/2006/EZ i izmjeni uredaba (EZ) br. 713/2009, (EZ) br. 714/2009 i (EZ) br. 715/2009 (SL L 115, str.39.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str. 228.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. kolovoza 2016. uputio Protodikeio Rethymnis (Grčka) –
kazneni postupak protiv K**

(Predmet C-475/16)

(2016/C 428/10)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Protodikeio Rethymnis (Monomeles Plimmeleiodikeio Rethymnis) (Kazneni sud, sudac pojedinac, Grčka)

Stranke glavnog postupka

K

Prethodna pitanja

1. Je li člankom 19. UEZ-a i člankom 263., 266. te 267. UFEU-a te načelom lojalne suradnje (članak 4., stavak 3. UEZ-a), na temelju kojih države članice i njihova nadležna tijela moraju donijeti sve opće i posebne mjere kako bi se otklonila povreda prava Europske unije i postupilo u skladu s presudama Suda Europske unije, posebno kada je u pitanju valjanost akata tijela Europske unije koji djeluju *erga omnes*, naloženo državama članicama da stave izvan snage ili da na odgovarajući način izmijene zakonodavni akt, kojim je bila prenesena direktiva koju je kasnije Sud proglasio nevaljanom zbog neusklađenosti odnosno kršenja odredbi Ugovorâ ili Povelje Europske unije o temeljnim pravima, s ciljem da se osigura provedba presude Suda i na taj način otkloni povredu Ugovorâ ili Povelje i spriječe nove povrede u budućnosti?
2. U odnosu na prethodno pitanje, može li se članak 266. UFEU-a (bivši članak 233. UEZ-a) tumačiti na način da pojam „tijelo, ured ili agencija” obuhvaća (u širem smislu ili po analogiji) i državu članicu koja je prenijela u svoj pravni poredak direktivu koja je kasnije proglašena nevaljanom zbog povrede Ugovorâ ili Povelje, ili se u takvom slučaju analogijom može primijeniti članak 260. stavak 1. UFEU-a?
3. U slučaju suštinski pozitivnih odgovora na prethodna pitanja, dakle, ako postoji obveza za državu članicu da donese sve opće i posebne mjere kako bi se otklonila povreda primarnog prava Europske unije, stavljanjem izvan snage ili odgovarajućom izmjenom zakonodavnog akta kojim je prenesena direktiva koju je kasnije Sud proglasio nevaljanom zbog povrede Povelje ili Ugovorâ, obuhvaća li takva obveza i nacionalne sudove, u smislu da su oni obvezni isključiti iz primjene zakonodavni akt kojim je prenesena direktiva koja je proglašena nevaljanom – u ovom slučaju Direktiva 2006/24/EZ (¹) – i kojim se (barem djelomično) krši Povelja ili Ugovori, te slijedom toga ne uzeti u obzir dokaze prikupljene na temelju tih akata (direktiva i nacionalni akt kojim se ona prenosi)?